

лова кислота (ACK) (знеболювальна, антитромботична та протизапальна дія), яка при застосуванні хворими на подагру, при одночасному зниженні запальних явищ, утруднює виведення уратів. Також для терапії IХС при подагрі застосовували ХР, у складі якого є матрична настойка (в її складі — саліцальдегід та саліцилова кислота) та пізньоцвіт осінній (скорочення фагоцитарної активності лейкоцитів — перешкоджання одній із ланок для здійснення нападу подагри). Доведено, що поєдання пізньоцвіту осіннього та матричної настойки ефективно знижує виведення сечової кислоти, хоча в них міститься і ACK. 40 пацієнтів розподілили на дві групи: 1-ша група (29 пацієнтів): а) приймали препарат ХР та загальноприйняту терапію при загостренні подагри згідно з Рекомендаціями EULAR 2016, Рекомендаціями Асоціації ревматологів України 2016; б) без ХР + загальновизнана терапія; 2-га група (11 пацієнтів) приймали алопуринол з ХР та алопуринол з іншими антитромбоцитарними препаратами (на основі ACK). Ефективність проведеної терапії оцінювали за допомогою визначення на початку та в кінці курсу лікування таких показників: рівень С-реактивного білка, рівень сечової кислоти, коагулограми та ліпідограми, а також проводили оцінку інтенсивності болю за шкалою ВАШ на початку та після терапії.

Результати. У хворих із подагрою в поєданні з серцево-судинною патологією є необхідність корекції антитромбоцитарної терапії у зв'язку з можливим зниженням екскреції сечової кислоти. Застосування препарату з низькими дозами колхицину (ХР) у комплексній терапії серцевої патології та подагри не лише скорочувало тривалість, періодичність та інтенсивність загострень подагричного артриту, але і сприятливо вплинуло на показники аналізів, частоту і тяжкість перебігу серцевої патології (для прикладу нападів стенокардії та гіпертонічних кризів).

Висновки. Отже, завдяки складу зазначений препарат перешкоджає одній із ланок для здійснення нападу подагри, ефективно збільшує виведення сечової кислоти і водночас зменшує побічну дію антитромбоцитарної терапії на секрецію сечової кислоти.

ВЛИЯНИЕ КОЛХИЦИНА В НИЗКИХ ДОЗАХ НА ТЕЧЕНИЕ ИШЕМИЧЕСКОЙ БОЛЕЗНИ СЕРДЦА У ЛИЦ С ХРОНИЧЕСКОЙ ТОФУСНОЙ ПОДАГРОЙ

**Е.А. Якименко, Д.М. Себов, О.Е. Кравчук,
Е.В. Маркина, М.В. Гриценко, Е.О. Савченко**

Многопрофильный медицинский центр
«Университетская клиника № 1»
Одесского национального университета

Распространенность ишемической болезни сердца (ИБС) при подагре, а также вероятность сердечно-сосудистых событий выше, чем в популяции в целом. Тесная патогенетическая связь ИБС и подагры, их взаимное отягощение ухудшают качество жизни больных, угрожают преждевременной инвалидизацией и смертью.

В настоящее время доказана роль гиперурикемии (ГУК) как независимого предиктора кардиоваскулярной заболеваемости и смертности у пациентов с ИБС. Отмечается влияние ГУК на прогрессирование атеросклероза за счет усиления оксигенации липопротеидов низкой плотности и активации оксидативного стресса.

Актуальным является проведение терапии препаратами, действие которых направлено на устранение основных симптомов подагры и влияющих на воспалительный процесс в целом. Одним из таких является сложный комбинированный препарат на основе низких доз колхицина (Хомвио-Ревман (ХР) компании «Хомвиора»), который обладает противовоспалительным, анальгезирующим, антиоксидантным, урикоурическим действием.

Цель: повысить эффективность лечения пациентов с подагрой в сочетании с ИБС.

Методы исследования. Группа наблюдения представлена 45 пациентами мужского пола в возрасте 60 лет и старше, средний возраст составил $62,4 \pm 2,3$ года, с первичной подагрой в сочетании с ИБС, стабильной стенокардией напряжения II–III функционального класса, которые находились на лечении в ревматологическом отделении Университетской клиники № 1 Одесского медицинского университета. Длительность подагры составляла свыше 5 лет.

У всех пациентов исследовано уровень мочевой кислоты в сыворотке крови, острофазовые показатели воспаления, проведено суточное холтеровское мониторирование.

В зависимости от схемы лечения пациентов распределили на две группы. Основная группа — 25 человек получали наряду с стандартной терапией подагры и ИБС препарат на основе колхицина в низких дозах в виде комплексного препарата ХР в течение 1 мес по 10 капель 3 раза в сутки, а затем — по 10 капель 1 раз в сутки еще 3 мес.

В группе сравнения проводили аналогичную стандартную терапию подагры и ИБС без включения в комплекс колхицина в низких дозах.

Результаты. В результате терапии в основной группе наряду с уменьшением проявлений подагры наблюдалось снижение активности острофазовых показателей (СРБ, СОЭ, фибриногена), уменьшилось количество и тяжесть приступов стенокардии, во время холтеровского мониторирования определено уменьшение эпизодов ишемии и аритмии за сутки. В группе сравнения положительная динамика в плане клиники ИБС наблюдалась в меньшей доле случаев. В этой группе пациентов чаще, чем в основной, возникали приступы подагрического артрита, их продолжительность и выраженность были более интенсивными.

Выводы. При добавлении к стандартной схеме лечения комплексного препарата ХР у пациентов с подагрой с сопутствующей ИБС наблюдалась более выраженная положительная динамика по снижению маркеров воспаления, уменьшению клинически значимых симптомов заболевания, что позволяет рекомендовать его в качестве дополнения к терапии пациентов с данной коморбидной патологией.

ДИНАМІКА МАРКЕРІВ ЗАПАЛЕННЯ ТА УРАЖЕННЯ СУДИННОЇ СТІНКИ ПРИ ЛІКУВАННІ ХВОРІХ НА ПЕРВІННІ СИСТЕМНІ ВАСКУЛІТИ

О.Б. Яременко, Л.Б. Петелицька

Національний медичний університет ім. О.О. Богомольця, Київ

Первинні системні васкуліти (ПСВ) характеризуються запально-деструктивними змінами в судинах. Незважаючи на стандартну терапію ПСВ, варіабельність перебігу захворювання залишається високою,